

הסוד של הכבוד האמתי

ספור מופלא על מרן הגאון
רבי נסים קרליץ זצ"ל

מה קורה כשצועקים על גדול הדור?

חדר פשוט עם אור גדול

בעיר בני ברק, בבית פשוט
וצנוע, ישב אחד מגדולי פוסקי
פוסקי ההלכה בדור שלזור
שלנו – רבי נסים קרליץ.

שקט עמוק עמד באויר.
השעון על הקיר תקתק לאט:

תִּיק... תִּק... תִּיק... תִּק...

הַאֲבִירִי הַנִּרְגָּשׁ

אברך צעיר הגיע מארגנטינה
הרחוקה וישב בחוץ.

הוא התרגש מאד!

עוד מעט הוא יכנס לראות את
צדיק הדור, שכל תורת ה'
מאירה מפניו!

**תכתב אותו מיד!!
אתה חייב לכתב ליו!!**

השקט נקרע!

והנה, לפתע... צעקה חזקה וצורמת בקעה מתוך החדר:
לבו של האברך דפק בחזקה. מי מעז לצעק בחדרו של הרב?

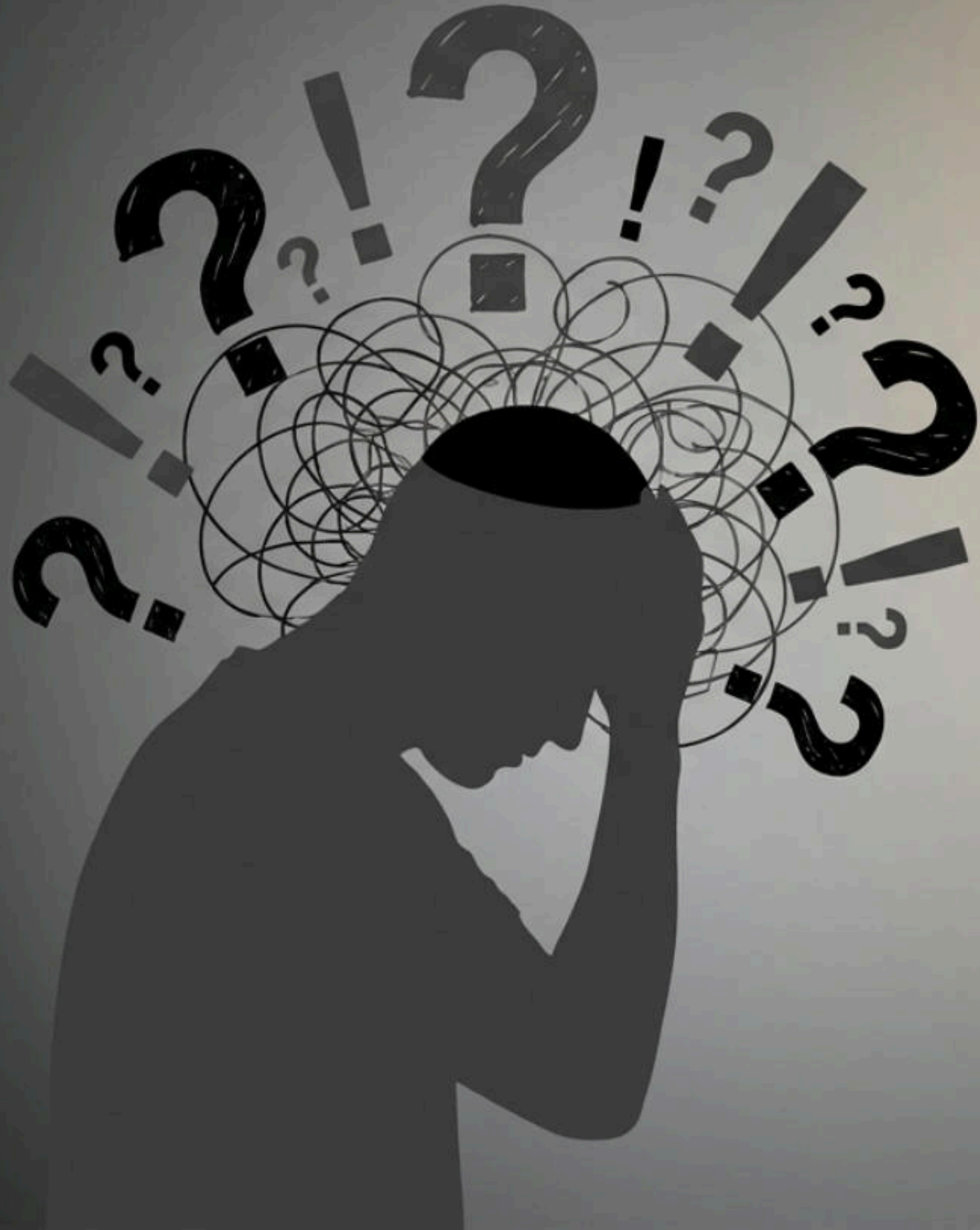

דרישה של פעם

מבעד לדלת הסגורה, אשה כועסת
בכתה וצרח.

היא דרשה שהרב יכתב מיד מכתב
חריף נגד בעלה.

היא רצתה להפחיד אותו, ודרשה
שהרב יעשה זאת עכשו!

מה אדם רגיל היה עושה?

קשה מאד לסרב לאדם
שבוכה וצועק ודורש!

אדם רגיל היה נשבר
'בסדר, קחי מכתב,
רק תפסיקי לצעק!"

אבל... יש את
ההלכה של הקדוש
ברוך הוא
(שמע בין אחיכם).

ודיין לא כותב כלום
לפני שישמע גם את
הצד השני.

עמוד ההלכה שלא נכנע

בקול שקט ורגוע כמי מעין, ענה רבי נסים:
גברת נכבדה. אני מבין שכואב לך.
אך התורה מצוה עלינו לשמע את שני הצדדים.
אסור לי לכתב לפני שאשמע גם את בעלך.

הכעס גובר!

המילים האמתיות של
הרב רק הדליקו יותר
את הכעס של האשה.

היא הטיחה אגרוף
חזק בשולחן של הרב!

הזילזול וטריקת הדלת

היא צעקה על הרב מלות זילזול וכעס.
היא אמרה שהוא כלל לא מתחשב. היא
יצאה בסערה למסדרון ו...

טראקה!!!

היא טרקה את הדלת בכוח
איום שהרעיד את הקירות!

לב רועד מפחד

שקט עמוק מלא שוב את
הבית. האשה עזבה.

האברך היה בטוח שכאשר
יפתח את הדלת, הוא יראה
ונפגע. איזה מחזה שובר לב!

בהסוס רב ובידים רועדות,
הוא נקש על הדלת ונכנס...

אור קדוש ושלוח

מה שראו עיניו הדהים אותו יותר מן הצעקות!
רבי נסים ישב אפוף באור קדוש וטהור.
פניו היו מאירות ושלוות.

הוא היה שקוע בגמרא בחיוך מלאכי.
כאלו מעולם לא היתה כאן אשה צועקת,
וכאלו מעולם לא נטרקה שום דלת!

אֵיךְ אֶפְשָׁר לֹא לְהַפְגֵּעַ?

"כְּבוֹד הָרַב!" קָרָא הָאֲבִיר בְּקוֹל רוֹעַד מִפְּלִיאָה, "שְׁמַעְתִּי הַכֹּל..."
"אֵיךְ יִתְכַּן שִׁיהָרֵב לֹא כּוֹעֵס וְלֹא נִסְעָר? הֲיֵא כָּל כֶּךָ חוֹצְפִנִית, הֲיֵא פִּגְעָה בְּכַבּוּדוֹ!
אֵיךְ נִשְׁאַרְתָּ כָּל כֶּךָ שָׁלוֹם?"

הַסּוּד שֶׁל עֲנוּהַ אֲמָתִית

רַבִּי נָסִים חַיִּיךָ, הָרִים מִבְּטוֹ לַשָּׁמַיִם וְאָמַר:

"וְכִי מָה כְּבֹד קָרָה?"

אִם אֲנִי אָדָם מְכֻבָּד בַּשָּׁמַיִם אֶצֶל ה' –
מָה אֲכַפֵּת לִי שְׂמִמְבִּזִּים אוֹתִי כָּאֵן לְמִטָּה?"

וְאִם חֲלִילָה אֵינֶנִּי מְכֻבָּד בַּשָּׁמַיִם –
מָה יַעֲזֹר לִי כְבוֹד וְצַדִּיקוֹת כָּאֵן לְמִטָּה?"

מֵאֲזַנֵּי הַשָּׁמַיִם: לֵאן הוֹלֵךְ הַכָּבוֹד שֶׁלָּנוּ?

קִפְסָה 1: כָּבוֹד בְּאֶרֶץ

מָה חֲבֵרִים אוֹמְרִים עָלַי.
(נִעְלָם מֵהֵרָ, לֹא בִּאֲמַת שְׂוָה).

קִפְסָה 2: כָּבוֹד בַּשָּׁמַיִם

מָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חוֹשֵׁב עָלַי!
(נִשְׁאָר לְנִצָּחַת מְאִיר).

רַבֵּי נִסִּים אָסַף אֶת הַכָּבוֹד שֶׁלּוֹ רַק לְקִפְסָה שֶׁל הַשָּׁמַיִם!

An illustration of a young boy with brown hair, wearing a grey sweater and a blue kippah, standing on a bed of white clouds. He is holding an open book and looking up at a bright, golden beam of light that descends from the top of the frame. In the background, to the left, another boy is visible, pointing towards the light. The overall scene is set against a dark blue night sky with faint outlines of buildings and trees.

עֲכָשׁוּ תוֹרָךְ לְהִיּוֹת גְּבוּר!

מָחָר, אִם מִיִּשְׁהוּ בִּכְתָּה יִצְחָק
עָלֶיךָ אוֹ יִכְעַס כִּי עָשִׂיתָ מִיִּשְׁהוּ
טוֹב לָשֵׁם מִשְׁמִים...

תִּזְכֹּר אֶת רַבִּי נָסִים! תִּגִּיד בְּלֵב:
"אִם ה' אוֹהֵב אוֹתִי עֲכָשׁוּ, מָה
אֶכְפֹּת לִי מָה אוֹמְרִים בְּאַרְץ'?"

כֶּךְ בּוֹנִים לֵב חֲזָק שֶׁל גְּבוּרֵי תוֹרָה!